

Slovensko pevsko društvo Krakovo-Trnovo

*V petek dne 3. aprila 1925. ob 20. uri
v dvorani Filharmonične družbe*

KONCERT

pod vodstvom pevovodje g. Josipa Miheliča.

SPORED:

I.

1. E. Adamič:	<i>Naše geslo.</i>
2. O. Dev:	<i>Na poljani.</i>
3. O. Dev:	<i>Pastirc pa pase ovce tri.</i>
4. I. Ocvirk:	<i>Barkarola.</i>
5. F. Gerbič:	<i>Slovanski brod.</i>

II.

6. a) A. Lajovic:	<i>Mesec v izbi.</i>	} Poje operni pevec g.
S. Banovec, na klavirju
pa ga spremlja g. Svetel.
b) J. Pavčič:	<i>Pred durmi.</i>	

III.

7. A. Foerster:	<i>Razbita čaša.</i>	} Poje oktet.
8. J. E. Gašparič:	<i>Kosa.</i>	
9. A. Svetek:	<i>Pod noč.</i>	

IV.

10. a) Dr. G. Krek:	<i>Tam zunaj je sneg.</i>	} Poje operni pevec g.
S. Banovec, na klavirju
pa ga spremlja g. Svetel.
b) J. Prochazka:	<i>Zvezde žarijo.</i>	

V.

11. E. Adamič:	<i>Trije robci.</i>	} Tenor-solo poje operni
pevec g.
S. Banovec.
12. E. Adamič:	<i>Za njo kot riba za vodo.</i>	
13. E. Adamič:	<i>Mara u jezeru.</i>	
14. F. Juvanec:	<i>Pastir.</i>	
15. V. Novak:	<i>Gorski kraj.</i>	

Naše geslo.

Cesar srce prekipera
in za kar plantimo vsi,
to naj pesem razodera
in oživilja nam moči.

Na poljani.

Na poljani javor bel stoji,
na poljano solnce ne blešči!
Za lesorje, za pogorje,
šlo je v sveto morje,
in nič več ga ni.

Ona šla je davno
in ne vrne se.
Kakor zvezda vrh neba,
ko utrne se — — —
Na poljani javor bel stoji,
na poljano solnce ne blešči!

Pastirc pa pase ovce tri.

Pastirc pa pase ovce tri,
v senčici sedi.
Tam drobna ptica prileti,
na vejci obsedi.

Gor' na vejci se je sukava,
prav lepo je zakukava:
kuku, kuku, kuku, kuku,
saj zapeva je lepu.

To je gvišno tista ptičica,
kje mojga srca ljubica:
kuku, kuku, kuku, kuku,
saj zapeva je lepu.

Barkarola.

Tiho, tiho more spava,
djevojčice moja plava.
Pripravna je ladja mala,
do tihanog dodji žala ...
More spava djevojčice,
dodji, plava!

Lako, lako krenut čemo,
gdje je mirno, gdje je niemo
valorje se uspavalo,
a nad valom zasijalo
nebo sjajno.
Dodji, čedo bajno!

Tamo, tamo, golubice,
ljubiti ču tvoje lice.
cjelivati tvoje oko.
Sviet daleko, raj visoko.
Slasti t' sviete, ti si došla,
rajsko dieto!

Slovanski brod.

Črno, temno je obzorje,
megla vlega se nad morje;
strela šviga, vdarja grom,
varuj Bog te, mili dom!

Ladja naša je razpela
jadra rdeča, modra, bela.
Al' orkan ji ljut grozi,
da v dnu morja jo zdrobi.

Pa kot sokol sivi v zraku,
v bran se stavlja morskem' draku,
če tud' zeva dno morja,
val se vzpenja do neba.

Votlo jeka krog bregovje,
v gorah se drevi valorje.
Buta ji v jeklen oklep,
poka, lomi ladji sklep.
Kje si morska zvezda, kje?
Kaj ne vidiš strah, gorje?!

Ti, ki vladaš na višini,
čuj nas! Majke Slave sini
k tebi vpijejo v pomoč,
daj, razvedri groze noč!
Svet' Ciril in svet' Metod!
Varujta slovanski rod!

Glej, že vlega se valovje,
votlo umolkne krog bregovje,
in v daljavi črni mrak,
že razganja zorin trak!

Krišku, bratje, upaj, rode!
To je zora naše zgođe!
Zopet plava mirno brod,
ki 'zročén mu slave rod.
Sloga mu krmilo je,
sloga zmaga vrage vse!

Jadra so mu naš razum,
krepost, volja in pogum.
V slovih zlatih lesketa,
se na njih tja do neba:
«Z nami Bog in pravde glas!
To je prapor, ščit za nas!»

Operni pevec { **Mesec v izbi.**
g. S. Banovec { **Pred durmi.**

Razbita čaša.

K studencu deklet zalo gre,
v kozarec si zajet' vode.
Pri viru ljubeč nje sedi,
nem v stran obrača le oči.

Obspo zdaj slutnje jo bridke;
Morda ne ljubi je srce! — — —
Sedaj pripogne se do tal,
da si bežeč zajame val.

Upre še v ljubljénca oči
na kamnu čaša razleti.
Tesno srce je bolj od prej,
in ptič tako zapoje z vej:
«Ne vara ne te slut srca,
ljubezen je kot čaša ta!»

Kosa.

Koso nekdo kleplje svojo
čuj, nekje tam sred vasi.
Ostro, rezko to klepanje
skoz večerni zrak zveni.

Jutri rano pa bo trava
padala pod kosoj to.
In cretov po polju mnogo
padlo mrtvih bo pod njo.

Slušam, slušam to klepanje,
Bog ve, kaj da se mi zdi?
Smrt je, ki tam kleplje koso,
da z njo mene pokosi.

Pod noč.

Za zvezdico je zvezdica
na nebu zažarela,
za pesmico je pesmica
iz gozda zazvenela.

In zvezdice in pesmice
so k meni se spustile,
sestrice, bratce v prsih vse
iz sanj mi prebudile.

In v duše dnu zdaj zvezdice
nje očke mi žarijo
in slavčje sladke pesmice
nje smehi mi zvenijo.

Operni pevec { **Tam zunaj je sneg.**
g. S. Banovec { **Zvezde žarijo.**

Trije robci.

Ljubica, daj mi robce tri,
da bi vsak svoje barve bili!
Tega prvega, ta plavega,
s tvojo srca ta pravega.

Tega družega, ta rdečega,
s tvojo srca gorečega.
Tega tretjega pa belega,
s tvojo srca celega.

Za njo kot riba za vodo.

Ptica vuga lepo poje
po zelenem bukovju:
hoja, hoja, hoj,
hoja, hoja, hoj!

Mladi kosec koso brusi
na zelenem travniku,
hoja, hoja, hoj,
hoja, hoja, hoj!

Mimo ide lepa Bara,
kakor lepi rožmarin,
za njo ide mladi kosec
kakor riba za vodo...

Vzel jo je za belo roko,
peljal jo je pred oltar,
hoja, hoja, hoj,
hoja, hoja, hoj!

A pogledjte, dragi ljudi,
kak' je ovo lepi par.
hoja, hoja, hoj,
hoja, hoja, hoj!

Mara u jezzeru.

Biser Mare po jezzeru brala,
beružući u jezzeru pala.
Viče Mare iz jezzeru:
«Čačko mili, dopelaj mi ladjo!»
Čačko neće ladjo dovoziti.

Viče Mare iz jezzeru:
«Majko mila, dopelaj mi ladjo!»
Majka neće ladjo dovoziti.
Viče Mara iz jezzeru:
«Mili dragi, dopelaj mi ladjo!»

Mili dragi, mili dragi
dopelal je ladjo,
izvodil je, izvodil je
Maro iz jezzeru.

Pastir.

Jaz sem gore sin,
bivam vrh planin;
ljubim svobodo,
dole in goro.

Solnce me budi,
lipa me hladi,
rožice ljubo
meni tuđ' cveto.

Bele junčke
pasem semtertje,
ptičice z meno
pesmice pojo.

Jače vrh gore
bije mi srce.
V mirni bajtici
spavam brez skrbi.

Jače vrh gore
bije mi srce.
Gora je moj dom,
zanjo živel bom.

Tukaj dan in noč
bivam vriskajoč,
jaz sem gore sin,
bivam vrh planin.

Gorski kraj.

Oj mili gorski kraju,
kol blag je lahor tvoj,
kol slasno svuda miri
tvoj cvieća divni roj!

Tva zelen oku prija,
tvoj zrak je vedar tol,
milinju tvom se divim,
tuj srca jenja bol.

Oj svuda tobom ori,
pastira krasni piev,
a divna kola vodi
cvatući vienac diev!

Oj sladki gorski kraju,
ja ljubim te,
ah gorski kraju,
ja ljubim te.

Sa visa tvoga kličem
razblažen u sav glas:
oj možni bože složi
slovanski narod sav!